

ת"פ 65069/11/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד עדי קריטי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 65069-11-21 מדינת ישראל נ' קריטי

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	
המאשימה	מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י ב"כ עוה"ד חן זערור נגד
הנאשם	עדי קריטי ע"י ב"כ עוה"ד דורון שטרן

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו 2 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום

2. על פי הנטען במועד הרלבנטי לכתב האישום עבדו מר מ.נ כרוקח אחראי בבית המרקחת ור.ל (להלן: המתלונן והמתלוננת וביחד יכונן המתלוננים) בסניף סופר פארם ברחובות החדשה (להלן: המקום).

3. ביום 24.11.21 בשעה 12:00 או סמוך לכך הגיע הנאשם למקום ורכש בבית המרקחת תרופות. באותן הנסיבות, כך על פי הנטען, לא היה הנאשם מרוצה מהשירות שנתן המתלונן ללקוח אחר. בתגובה למתואר הוחלפו דברים בין הנאשם למתלונן. עוד נטען כי מיד וסמוך החל הנאשם לקלל את המתלונן בכך שאמר לו "בן זונה, בן שרמוטה, ערבי מסריח" תוך שהוא מתקרב אל דלפק בית המרקחת ודוחף את מחיצת הפלסטיק החוצצת בין הנאשם ובין המתלונן. ובהמשך, כך על פי הנטען אמר למתלונן "בוא החוצה, אני אראה לך מה זה".

4. למשמע הדברים, יצאה המתלוננת ממשרדה הסמוך לבית המרקחת במקום והורתה לנאשם לעזוב את המקום תוך שהיא מלווה אותו החוצה. עת יצא הנאשם מהמקום ניגש אל אופנועו כי הפך את לוחית הרישוי ואת חולצתו אשר נשאה על גבו פרטים מזהים ונטל לידו מברג. אז, כך על פי הנטען, שב הנאשם את המתלוננת כאשר הוא אוחז במברג ומכוון לעבר פלג גופה ואמר לה "אם תהיה פה משטרה, אני חוזר ודוקר אותך, זה הסוף שלך".

מענה לכתב אישום ומהלך המשפט

5. טרם אפרט את תשובת הנאשם לכתב האישום ולמען הסדר הטוב, נציין כי עובר להקראה הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום בדרך של הוספת עבירה שעניינה שינוי סימני זיהוי של רכב - לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, בטענה כי זו הושמטה בטעות מפרק הוראות החיקוק מבלי שנעשה שינוי בעובדות כתב האישום. בעקבות תיקון זה, העלתה ההגנה טענה מקדמית לפיה לא קוימה חובת השימוע ולכן עתרה למחיקת הוראת חוק זו. כן נטען כי אין זה ראוי להודיע על תיקון כתב האישום לאחר שהתקיימו הליכי מ"מ בין הצדדים. הצדדים טענו בעניין זה, ולנוכח הערות בית המשפט הוסכם ביניהם כי כתב האישום המקורי יעמוד על כנו, ללא תוספת ותיקון.

6. ביום 13.6.2022 השיב הנאשם לכתב האישום. הוא אישר נוכחות בבית המרקחת ורכישת התרופות, טען כי לא הביע חוסר שביעות רצון משירות שניתן לאדם אחר בבית המרקחת וטען כי המתלונן חולל את האירוע, והתנהל דין ודברים במהלכו החליפו קללות הדדיות והמתלונן הוא זה שאיים עליו ולא ההפך. הנאשם הכחיש כי דחף את מחיצת הפלסטיק. הנאשם טען כי המתלוננת לא ביקשה כי יעזוב את המקום, אלא הוא יצא מרצונו, בזמן שאחרים ניסו להרגיע את המתלונן. הנאשם הודה כי יצא מהמקום ואז הפך את חולצתו וגם קיפל את לוחיות הזיהוי של הרכב. לסיום טען הנאשם כי אחז בידו מברג בשל תקלה טכנית שקיימת במנגנון ההתנעה של האופנוע והכחיש כי איים על המתלוננת.

7. מטעם המאשימה העידו: המתלוננים והגב' שני אלגבי (להלן: אלגבי). הוגשו בהסכמה: הודעות נאשם מיום 24.11.2021 (ת/1); דוח פעולה ודוח עיכוב שערכה רס"ר קריטי נטלי (ת/2; ת/3); דוח פעולה פיקוח עירוני שערך דוד נחמן (ת/4); דוח פעולה שערך פקד שקורי נוראל (ת/5); 2 דיסקים, האחד פגום ובדיסק השני קיימים סרטונים שהורדו ממצלמות אבטחה פנים המקום (ת/6); 2 דיסקים ובהם סרטונים שהוטחו בנאשם, הקלטת שיחה למוקד 100 וסרטוני מצלמות גוף שוטרים (ת/7); מזכר שערכה רס"ר בניטה אביטל (ת/8); דוח ביקור בזירה לחוק ז"ט (ת/9); תעודת עובד ציבור (ת/10); דוח צפייה בסרטוני מצלמות פנים המקום (ת/11). דוח תובנות מסרטוני מצלמות גוף (ת/12); דוח צפייה אירוע איומים ממצלמות אבטחה פנים המקום (ת/13); הסכמה של בעל הרשעה לחדירה לחומר מחשב (ת/14); תמונת הנאשם אותה צילמה המתלוננת מחוץ למקום בה נראה עומד הנאשם ליד הקטנוע וגבו מופנה למצלמה (ת/15); מזכר שערך רס"מ מסורי חן (ת/16); צילום המברג שנתפס מידיו של הנאשם (ת/17) ומזכר שערכה רס"ר בניטה בנוגע למברג (ת/18).

מטעם ההגנה העיד: הנאשם, מר ויקטור אקשוטי (להלן: אקשוטי); מר ליאור אדהנני (להלן: אדהנני) הוגשו מסמכים: בקשה להוצאת צו הרחקה למניעת הטרדה מאיימת (נ/1) והודעת המתלונן במשטרה (נ/2) הודעה של המתלוננת שנגבתה במקום והודעת השלמה במשטרה (נ/3; נ/4), עדותה של אלגבי במשטרה (נ/5) מכתב מודפס עליו חתום אדהנני (נ/6), חשבונית מס קבלה הזמנת חישן רגלית (נ/7). סיכומי הצדדים נשמעו בעל-פה. לאחר שנשמעו הסיכומים ובמהלך צפייה בסרטונים נגלה לבית המשפט כי אחד מהדיסקים פגום ולכן התבקשה התייחסות הצדדים. הצדדים הגישו הודעה בכתב ואין בזו להעלות או להוריד מסיכומי הצדדים.

8. לא ראיתי להפריד בין תיאור הראיות לפרק הדיון והדברים יובאו במאוחד בהתאם לצורך.

9. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי בחנתי את עדויות הצדדים ויתר הראיות שהונחו לפני ולאחר שעשיתי כן, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עלה בידי המאשימה להוכיח את האמור בכתב האישום. מסקנתי נשענת על האמון המלא שנתתי בעדותיהם של המתלוננים הנתמכות בסרטונים המתעדים את ההתרחשויות בתוך המקום ומחוצה לו, עדותה של הגב' אלגבי, דוחות הפעולה של השוטרים, וחוסר האמון שרחשתי לגרסת הנאשם ולעדי ההגנה מטעמו. ובייחוד פירוט.

סרטוני אבטחה

10. המאשימה הציגה כראייה 4 קבצים (דיסק אחד פגום) ובהם סרטונים המתעדים את האירוע על שני חלקיו. סרטוני אבטחה מתוך פנים המקום ומחוצה לו. לנוחות הקורא ולשם הבהירות, אתאר את מהלך העניינים במדויק ככל האפשר במאוחד ואת החלקים אותם מוצא בית המשפט כרלבנטיים ונחוצים להכרעה כפי שנתפסו בעיני המצלמות.

11. נתחיל עם התייעוד מפנים המקום. במקום מופעלות מספר מצלמות אבטחה אשר תיעדו את המפגש בין הנאשם לבין עובדי המקום מזוויות שונות. הסרטונים באורכים שונים, לדוגמה: 12:05 דקות; 8:44:13 דק', 2:55 דק'; 9 דק', 1 דק'. בסרטונים אפשר לראות כי במקום שלוש עמדות קבלת קהל, לא כולן פעילות. שתיים מהרוקחות נותנות שירות לקהל. המתלונן עומד סמוך לעמדה שאינה פעילה לבוש חלוק לבן עוטה באופן חלקי על פניו מסכה לבנה, משוחח בטלפון. הנאשם לבוש בחולצה שחורה שכתובים עליה פרטים שונים, בין השאר קריטי גיל, ממתין בתורו. בהמשך הנאשם מקבל שירות מרוקחת בעלת שיער שחור מתולתל בעמדה האמצעית. אדם לבוש חולצה אפורה (להלן: האחר) ניגש לעמדה הימנית ביותר, משוחח עם הרוקחת אשר מצביעה לכיוון אחד המעברים. הנאשם נראה אומר דבר מה ומרים את כף ידו לאחור. האחר ניגש לאחד מהמעברים חוזר בידיים ריקות והוא נראה כעוס, הפעם הוא ניגש לעמדה שאינה פעילה ומחליף דברים עם המתלונן אשר משוחח באותה העת בטלפון. מתנועות הידיים של הנאשם נראה כי מתערב בשיח בין האחר ובין המתלונן. האחר ממתיך. לאחר זמן מה המתלונן מסיים את שיחת הטלפון יוצא מהמשרד והולך ביחד עם האחר לכיוון מעבר אחר. בין לבין הנאשם מקבל מהרוקחת תרופות, מכניס אותן לתוך שקית. אז נראה הנאשם פונה לאחור ומחליף דברים עם המתלונן אשר נעצר במקומו, לאחריו ממשיך המתלונן בהליכה ונכנס השטח הסטרילי של בית המרקחת. הנאשם אשר נמצא בעמדה האמצעית נצפה פונה לכיוון היציאה ואז מפנה מבטו לעבר המתלונן שעומד כאמור בתוך בית המרקחת והם מחליפים מילים מעבר למחיצת הפלסטיק. הנאשם עוזב את המקום. המתלוננת יוצאת מהמשרד והולכת אחר הנאשם. לאחר מספר שניות, הנאשם חוזר לכיוון בית המרקחת, אז נראה המתלונן אומר דברים בקול תוך הרמת ידיו. אז רואים את הנאשם חוזר לכיוון בית המרקחת, אז נראה אדם קרח ומשקפיים על ראשו, הוא דוחק אותו ממקומו נצמד סמוך למחיצת הפלסטיק ואומר מילים למתלונן. בנקודה זו רואים את אחת הרוקחות מנסה להרגיע את המתלונן בעוד שהנאשם מכה עם ידו הימנית המאוגרפת במחיצת הפלסטיק המפרידה בין הרוקח לבין קהל הלקוחות וחלק מן הנוכחים במקום ובהם המתלוננת מנסים להרחיק את הנאשם מהעמדה ולהרגיעו. הנאשם עוזב את המקום בשנית, ולאחר מספר שניות יוצא המתלונן משטח בית המרקחת. ההתרחשויות עודנה בעיצומה שכן כל הנוכחים מפנים מבטם לאחור. הנאשם יוצא מן המקום ביד שמאל מחזיק בשקית, הוא מסתובב לאחור ונראה כי הבחין שהמתלוננת נמצאת בעקבותיו שכן מרים את ידו הימנית. המתלונן מבקש לצאת מפתח המקום אך עובדים במקום מונעים ממנו לעשות זאת. בחלוף זמן מה נראית המתלוננת עומדת מחוץ לחנות עם הטלפון ומתנהל שיח עם עובדים נוספים במקום (ת/6; ת/11; ת/13).

12. נעבור לסרטון המתעד את ההתרחשויות מחוץ למקום. המצלמה מופעלת מטעם חברת אזורי וזו תיעדה מרחוק את ההתרחשויות מחוץ למקום. לכאורה היה בכוחו של סרטון זה לאשש או להפריך את המיוחס לנאשם בכתב האישום, אלא שהסרטון המקורי אינו מצוי בחומר החקירה (ייתכן ומופיע בדיסק הפגום ואפשר שלא) וקיים תיעוד למפגש בין המתלוננת לשוטרים לאחר המקרה והנאשם אינו נוכח במקום. לצד זאת הגישה המאשימה כראייה סרטון שהוצג לנאשם במהלך חקירתו באזהרה שם הוא נצפה מרגע יציאתו מהמקום והוא מתעד את המפגש עם המתלוננת. סרטון זה צולם מתוך מסך מחשב באמצעות מצלמת טלפון נייד ואיכות הצילום אינה מיטבית. מכיוון שאין מחלוקת באשר למועד בו צולם במקור ומאחר והדמויות הרלבנטיות מופיעות בו, סוגיית הקבילות אינה עומדת לדיון, אך ברי כי לא מדובר בראייה אופטימלית.

13. סרטון זה, מוגבל מבחינות רבות, הן מבחינת המרחק והן מבחינת זווית הצילום ובפרט לנוכח איכות התמונה הירודה ולעיתים הפרטים מטושטשים. אלו כמו גם המהירות שבה מתרחש האירוע מחוץ למקום מקשה על האפשרות להבחין בפרטים, ובהם פרט חשוב ומהותי, דהיינו, במה אוחז הנאשם, אם בכלל. מכאן שסרטון זה אינו יכול להוות ראייה עצמאית שאפשר לבסס עליה ממצא עובדתי מעבר לכל ספק סביר והוא לכל היותר מהווה ראיה תומכת. בסופו של דבר ההכרעה במקרה הנוכחי נשענת בעיקר על ממצאי מהימנות.

14. בקצרה. בסרטון אפשר לראות את הנאשם יוצא מהמקום כאשר הוא מחזיק בידו השמאלית שקית. המתלוננת הולכת אחריו. הנאשם ניגש לקטנוע מניח עליו את השקית, אדם לבוש חולצה שחורה ומכנס שחור ניגש לעבר הנאשם ועומד סמוך לו. הנאשם נראה מוריד חולצה ולובש אותה הפוך תוך שהוא מחליף מילים עם המתלוננת. הנאשם לוקח את הקסדה מהקטנוע מחזיק אותה בידו השמאלית, מדבר עם המתלוננת ולאחר מספר שניות חובש את הקסדה לראשו. הנאשם נצפה הולך לכיוון המקום והמתלוננת אחריו. הוא שב וחוזר לכיוון הקטנוע, מתניע אותו, ולאחר מכן יורד מקטנוע ונעמד קרוב מאוד למתלוננת ומחליף עמה מילים. האנשים שנראים בסרטון עומדים במרחק רב באופן יחסי מהנאשם ומן המתלוננת.

15. וכפי שנראה להלן, התיעוד הוויזואלי הן מפנים והן מחוץ למקום מתיישב עם עדויותיהם של המתלוננים ובאופן מדויק.

המתלון

16. המתלון סיפר כרקע לעדותו כי הוא רוקח במקצועו משנת 2011 בעל שלושה תארים PHD ולומד פוסט דוקטורט בבית החולים בהדסה. עובד במקום מיום הקמתו והוא משמש כרוקח אחראי. עדותו הייתה סדורה ועקבית, כנה, ברורה ומעוגנת היטב בהגיונם של דברים.

17. המתלון העיד כי ביום המקרה קיבל הנאשם שירות מאחת הרוקחות במקום והאחר ביקש לרכוש תרופה ללא מרשם וללא תור. לדבריו בהתאם לנהלי משרד הבריאות ביקש כי האחר ימתין לתורו. אלא שהנאשם התערב בשיחה ואמר "תנו לו את התרופה, למה שהוא ימתין בתור" (עמ' 11 שורה 22; נ/2 שורה 7). לאחר זמן מה התפנה לתת שירות לאחר, יצא מהשטח של בית המרקחת לכיוון המעבר על מנת להצביע על מיקום התרופה וכאשר חזר לכיוון בית המרקחת, הסתכל עליו הנאשם במבט שאינו ראוי, פעמיים. משביקש לברר עם הנאשם מדוע מתייחס אליו בצורה זו

התפתח שיח לא נעים "שאלתי אותו מה הבעיה שלך? הוא הסתכל עליי ואמר אתה מה הבעיה שלך, לך תכנס תמשיך לעבוד" (עמ' 11 שורה 25; נ/2 שורה 12-13).

18. המתלונן הוסיף וסיפר כי הנאשם החל לקלל אותו "בן זונה, בן שרמוטה", והוא השיב בקללות אך החמיר הנאשם לעשות ואיים עליו "תצא החוצה נראה אותך" (עמ' 11 שורה 27; עמ' 13 שורה 30-31; עמ' 14 שורות 15-3; עמ' 15 שורה 33; עמ' 16 שורה 5; נ/2 שורה 12-14). לדבריו חווה את האירוע כמאיים ועלה בו חשש כי הסיטואציה עשויה להסלים ולכן רצה לתעד את המקרה, ניגש לתוך המשרד כדי לקחת את הטלפון הנייד ולצלם (עמ' 11 שורה 31-32; עמ' 14 שורות 26-27). בזמן זה, כך לדבריו, הנאשם המשיך לצעוק "דפק לא פעם ולא פעמיים על הזכוכית" ויצר מהומה ובעניין זה הפנה לסרטוני מצלמות האבטחה. המתלונן הוסיף וסיפר כי שמע אך מרחוק את הנאשם צועק לעברו "תבוא תבוא" (עמ' 11 שורות 32-33).

19. בהמשך סיפר המתלונן כי הנאשם יצא מהמקום קיפל את לוחית הזיהוי והפך את חולצתו עליה הופיע סמל של מקום העבודה, במטרה למנוע את זיהוי (עמ' 11 שורה 33) וכן לקח מברג והחל לצעוק לעברו בעודו עומד בפתח המקום "אני אראה לך בוא". המתלונן ביקש לדייק והסביר כי לנוכח המרחק לא הבחין בסוג החפץ אותו החזיק הנאשם אלא שהדבר הובהר לו בדיעבד כאשר נאמר שיש לו מזל שלא יצא החוצה שכן הנאשם אחז במברג. עוד סיפר כי תחילה רצה לצאת מהמקום אחר הנאשם אך עובדים אחרים אמרו שלא כדאי לעשות זאת והוא שמע בעצתם (עמ' 12 שורה 1-2; עמ' 16 שורה 31-32; עמ' 17 שורה 31).

20. ההגנה ביקשה לטעון כי אין לתת אמון בגרסתו של המתלונן מכמה טעמים. האחד, המתלונן לקח חלק פעיל בוויכוח הקולני וגם הוא קילל את הנאשם כך שהוא בעל אינטרס להפיל. שנית, המתלונן הגזים והפריז בעדותו, בין השאר משום שביקש לצמצמם מחלקו ואחריותו לאופן בו התרחש המקרה, לדוגמא משום שטען כי הנאשם דפק על מחיצת הפלסטיק ולא רואים זאת בסרטונים.

21. אינני רואה עין בעין עם ההגנה בעניינים אלו. ראשית, האופן בו תיאר המתלונן את מהלך העניינים תואם במדויק את הנראה בסרטונים. אמנם התייעוד אינו כולל שמע אך די בתנועות הגוף של הנאשם והמתלונן ללמד על מהלך העניינים והלך הרוח של הנפשות הפועלות. למשל המתלונן נראה הולך לכיוון בית המרקחת הוא נעצר ומטה את גופו לכיוון הנאשם ונראה אומר דבר מה, משמע, הגיב והשיב לדברים שהפנה אליו הנאשם. שנית, הלה לא ביקש להסתיר את העובדה כי הוא ראה במעשיו של הנאשם משום פגיעה בכבודו הן לנוכח מוצאו והן לנוכח תפקידו המקצועי וכנותן שירות לקהל (עמ' 12 שורה 22; עמ' 13 שורות 22-33; עמ' 14 שורה 3; עמ' 18 שורה 8). המתלונן הקפיד לגלות את כל הפרטים, לרבות כאלו העשויים להציג אותו באור שלילי כגון השימוש שלו במילות גנאי ובשפה בוטה ויש בכך ללמד על מהימנות גרסתו. כמו כן, בניגוד להגנה, לא התרשמתי ממגמת הפרזה או הגזמה בתיאור מעשיו של הנאשם, המתלונן לא השחיר את פניו של הנאשם שלא לצורך וניכר כי ביקש לתאר את שארע מנקודת מבטו. כך לדוגמא הדגיש כי הנאשם לא פגע בו באופן פיזי (נ/2 שורה 22-23) וכי "המנהלת רווית היא תדבר את החלק שלה ואני לא אכניס את מה שקרה מבחינתה" (עמ' 12 שורה 5). לא זו אף זו, הטענה לפיה הנאשם לא היכה במחיצת הפלסטיק פשוט אינה נכונה. בצילומים הנאשם נראה גם נראה מכה בידו המאוגרפת במחיצת הפלסטיק והוא עושה זאת בזמן שהנוכחים מנסים להרגיעו ולהרחיקו מן המקום (ת/6).

22. לסיכום, עדותו של המתלונן ראויה לאמון, וזו נתמכת בתיעוד הוויזואלי. לא התרשמתי כי יש למתלונן סיבה לרקום עלילת שווא נגד הנאשם במיוחד שאין בין השניים היכרות מוקדמת. נוסף על האמור, עדותו זו אינה עומדת בבדידותה, אלא מתיישבת גם עם עדות המתלוננת כפי שנראה עתה.

המתלוננת

23. המתלוננת היא זכיינית מנהלת סניף של רשת סופר פארם ברחובות מזה כ-5 שנים. כרקע לעדותה סיפרה כי המתלונן עובד בסניף בבית המרקחת מיום פתיחתו. כן סיפרה כי במהלך השנים התרחשו אירועים אלימים בחנות אך המתלונן לא היה מעורב בהם, וזוהי גם הפעם הראשונה בה התמודדה עם סיטואציה בה אדם מאיים על חייה.

24. המתלוננת העידה באופן אותנטי אודות התרחשות האירוע, תוך הפנייה לחלקים הרלבנטיים בסרטונים וסיפרה בכנות כי גם צפתה בסרטונים לאחר האירוע. עדותה סדורה, עקבית והגיונית, משתלבת עם המשתקף בסרטונים ועולה בקנה אחד עם הדברים שמסרה לאחר האירוע בהזדמנויות שונות הן לגבי אלגבי והן לגורמי אכיפת החוק (ת/2; ת/7; נ/3; נ/4; נ/5).

25. באשר לחלק הראשון של האירוע מסרה כי בזמן שהייתה במשרדה שמעה צעקות מכיוון בית המרקחת וכאשר יצאה מחדרה לראות מה פשר המהומה הבחינה בנאשם מקלל את המתלונן קללות גזעניות "ערבי מסריח", "שרמוטה" (עמ' 19 שורה 21; נ/3 שורה 8). תחילה לא התערבה משום שסברה כי הנאשם התכוון לצאת מן החנות, אך הוא סב לאחר והחל לדפוק על המחיצה החוצצת בין הקהל לצוות בית המרקחת (עמ' 19 שורה 20; עמ' 20 שורה 9; עמ' 22 שורה 33; עמ' 23 שורה 8) תוך שהוא מקלל את המתלונן כי "יהרוג וירצח אותו". לדבריה היה מדובר בסיטואציה מלחיצה ומפחידה והיא ביקשה להרחיק את הנאשם מהדלפק למנוע מהאירוע להסלים לכדי אלימות פיזית.

26. המתלוננת הוסיפה והעידה כי הלכה אחרי הנאשם בשקט לוודא כי יוצא מהמקום ולא חוזר (עמ' 19 שורה 22; עמ' 24 שורה 33, עמ' 25 שורה 4), אז צילמה אותו במצלמת הטלפון הנייד כשהוא עומד סמוך לאופנוע (ת/15) ומיד ובסמוך ראתה אותו מקפל את לוחית הרישוי לשניים, מוריד את החולצה ולובש אותה הפוך ולאחר מכן מניח את הקסדה על הראש. כן סיפרה כי הבחינה בנאשם מחזיק במברג בצבע אדום (עמ' 19 שורות 26-29; עמ' 20 שורה 24-22; נ/3 שורה 12-15; נ/4 שורות 10-14).

27. בהמשך, כך סיפרה המתלוננת, הנאשם שוחח עם בחורה מגורמי האכיפה אך היא אינה יודעת לומר אם מדובר בשוטרת או מתנדבת של המשמר האזרחי. לדבריה באותה נקודת זמן היה אדם שצעק לעבר הנאשם כי המשטרה בדרך למקום וכן הצביע עליה כמי שאחראית להודעה למשטרה ולכן הנאשם "חזר לאופנוע, בא לכיווני עם המברג לכיוון הבטן ואני הולכת אחורה והוא ממשיך ומתקרב אליי פיזית עם המברג לתוך הבטן ולחש לי שאם תגיע משטרה "נסגור חשבון" ו"אני אחסל אותך" או משהו כזה, ואז חזר לטוסטוס ונסע משם"; "הוא התקרב אליי לאוזן עם הראש, קרבה מאוד לא נעימה חודרת לפרטיות ואיים עליי בשקט" (עמ' 20 שורות 1-4; עמ' 20 שורה 19-20; עמ' 20 שורה 26-30; עמ' 25 שורה 22 שורות 25-26; שורות 31-33; עמ' 26 שורות 5-7; עמ' 26 שורות 13-14; עמ' 27 שורה 5-6). ואכן צפייה בסרטון מתעדת את הקרבה הפיזית בין השניים ונראה כי הנאשם אומר למתלוננת דבר מה.

28. דברים דומים מסרה המתלוננת לרס"ר קריטי, הגורם המשטרתי הראשון שבפניו פרשה את סיפור ותיאור המקרה וציינה כי "אני מתה מפחד" וכן "הבחור הזה איים עליי באוזן" "הוא התקרב אליי בשקט באוזן ואמר לי "אם את רק מתקשרת למשטרה אני דוקר אותך את לא מבינה מאיפה" (ת/7). המתלוננת תיארה כי חששה כי האירוע יסלים לכדי פגיעה פיזית בה או באחרים (עמ' 21 ש' 7). המתלוננת עמדה על כך שהנאשם לא פנה אליה בנוגע לצילום אלא שמעשיו נועדו להפחיד אותה משום שהוזמנה למקום משטרה (עמ' 24 שורה 27-28).

29. המתלוננת סיפקה תיאור דומה של האירוע ותחושותיה במהלכו הן לגורמי המשטרה והן בבית המשפט (ת/7; נ/3; נ/4). אכן כטענת ההגנה קיימים הבדלים מסוימים בין העדות בבית המשפט ובין הדברים שמסרה לשוטרים בעדויותיה ואולם לא מצאתי כי יש בכך כדי לפגוע במהימנותה. התרשמתי כי ההבדל נובע בעיקר משום אופיו של האירוע, סוג התחקור השונה כמו גם בחלוף הזמן שבין המקרה ועד למועד מתן העדות בבית המשפט. זאת ועוד, ככלל אין לצפות מאדם כי יזכור פרטי אירוע טראומטי כאילו תיעד אותו בזמן אמת ואין לשלול כי ייזכר בפרטים שלא זכר קודם לכן, אם במתן הודעה מאוחרת או אפילו בחקירה בבית המשפט ולעיתים אף בחלוף זמן. הסיבות לכך רבות ומגוונות. ההסבר שסיפקה המתלוננת לפיו התמודדה עם אירוע אלים מעין זה לראשונה בחייה והוא הותיר אותה מפוחדת ומבוהלת (עמ' 24 שורה 16) מקובל והגיוני בנסיבות העניין. על אף אי הדיוקים ואי ההתאמות בפרטים, תיאור האירוע כמקשה אחת אמין ומהימן עליי והוא מתיישב עם הנצפה בסרטונים.

30. עדותה של המתלוננת מתונה אינה מתלהמת ולא ניכרת בה מגמת הפללה. היא ביקשה להדגיש כי הנאשם לא איים עליה בתוך החנות והיא גם לא הרגישה מאוימת מפניו באותה נקודת זמן (עמ' 25 שורה 2). ובמצלמות הגוף היא אף נשמעת ומתייחסת לנאשם כאל "מסכן" לנוכח הצפוי לו בעקבות הגשת התלונה. המתלוננת הקפידה בפרטים וביקשה לדייק בדבריה. כך מסרה כי היא אינה יודעת בדיוק מהיכן שלף הנאשם את המברג, האם מכיס מכנסיו או מהקטנוע (עמ' 19 שורה 23; נ/4 שורה 9-11). וכשהוצגה בפניה תמונת המברג (ת/17) אישרה כי אכן המברג אותו החזיק הנאשם היה בצבע אדום, אך סייגה ואמרה כי אינה יודעת לומר בוודאות אם זה אכן המברג שמצולם בתמונה (עמ' 21 שורה 4-5). המתלוננת הדגישה כי הנאשם עשה שימוש במברג כדי להטיל עליה אימה אך לא פגע בה באופן פיזי (עמ' 21 שורה 16-17; נ/4 שורות 5-6).

31. עדויותיהם של המתלוננים משתלבות זו עם זו ומשלימות האחת את רעותה. תיאור האירוע ומעשיו של הנאשם נעשה באופן מתון ולא נעשה ניסיון להשחיר את פניו של הנאשם שלא לצורך. העדים שניהם תיארו את תחושותיהם באירוע, מפחיד, מלחיץ ומאיים והם סיפרו כי נאלצו בעל כורחם להתמודד לראשונה עם אירוע אלים במקום. ההתרשמות היא ממי שתיארו בעדותם את האירוע כפי שחוו וקלטו בחושיהם.

32. לא נעלמו מעיני אי דיוקים בין שתי העדויות ובפרטים שנכתבו מטעמם בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (נ/1) אולם אינני סבורה כי הפערים בין הגרסאות יורדים לשורשו של עניין. השניים מסרו תיאור דומה ביחס לאירוע, כל אחד מזווית הראייה שלו, שינויים קלים בין הגרסאות הנובעים מהטבע האנושי, אין בהם כדי להעלות או להוריד מרמת התיאור או מהימנותו. יתרה מכך, לו היה מדובר בשתי גרסאות זהות לחלוטין אזי היה מתעורר חשש לתיאום גרסאות באופן התומך בטענה להאשמת שווא. אין זהו המקרה כאן.

הגב' שני אלגבי

33. העדה עובדת כפקחית תנועה בעיריית רחובות. אין לה היכרות מוקדמת לא עם הנאשם ולא עם המתלוננים. לדבריה, נקלעה בטעות לסופר פארם בזמן שהנאשם והמתלונן רבו ביניהם, חלק מהזמן המתלונן עמד מאחורי הדלפק בעוד שהנאשם היה באזור בו מצוי קהל הלקוחות ולאחר מכן המתלונן יצא בכעס והלך אחרי הנאשם. היא ציינה כי הרקע לריב לא היה ידוע לה ולמיטב הבנתה הוא נסוב על חוסר שביעות רצון מהשירות שניתן במקום. כן סיפרה כי ראתה את הנאשם מקלל את המתלונן קללות גזעניות, בין השאר "אתה ערבי" וכן אמר לו "בוא עכשיו נראה אותך תצא" (עמ' 28 שורה 32; עמ' 29 שורה 2; נ/5). בנקודה זו עדותה מחזקת את מהימנות גרסתו של המתלונן בעיקר באשר לתוכן האיום שהשמיע הנאשם.

34. הגב' אלגבי ציינה כי גם המתלונן היה כעוס ורגזני וקילל את הנאשם אך אינה זוכרת את מילות הגנאי בהן השתמש במדויק (עמ' 28 שורה 6, 33; עמ' 29 ש' 13, 18, 22; עמ' 30 ש' 1-9). בשלב מסוים הבחינה כי הנאשם יוצא החוצה והמתלונן אחריו וגם המתלוננת. העובדים בסופר פארם מנעו מהמתלונן לצאת מהסופר פארם בעוד שהיא ניסתה להרגיע את הנאשם ואמרה לו שייעלה לאופנוע ויסע מהמקום ו"לא צריך יותר מידי" (עמ' 28 שורה 10). על אף שהדברים לא נאמרו במפורש אמירה מעין זו מלמדת יותר על אשמתו של הנאשם מאשר עם טענה לחפותו.

35. העדה הוסיפה וסיפרה, כשם שעשתה במשטרה כי סמוך למקרה סיפרה לה המתלוננת כי הנאשם איים עליה באמצעות מברג ואולם היא לא ראתה את המברג ולא שמעה את האיומים (עמ' 30 שורות 20-22; נ/5). דברים אלו ששמעה העדה מפי המתלוננת סמוך למקרה מחזקים את מהימנות הדיווח שמסרה המתלוננת וגם הם מלמדים על עקביות גרסתה.

36. בניגוד להגנה לא מצאתי כי יש בעדות זו לתמוך בגרסת הנאשם או להוכיח את חפותו מכמה סיבות. האחת, העדה לא זכרה את האירוע באופן מיוחד וגם עדותה במשטרה שנמסרה יום למחרת המקרה אינה שופעת בפרטים וממילא לא כאלו בעלי חשיבות לנאשם. שנית, העדה מתארת את הריב בין הנאשם ובין המתלונן אך הדבר אינו שנוי במחלוקת. המתלונן בעצמו העיד כי כעס והתרגז וגם קילל את הנאשם וגם מהסרטונים אפשר לראות את הלך הרוח בין הצדדים. לא זו אף זו, העדה לא ראתה מה מחזיק הנאשם בידו ולא שמעה מה אמר הנאשם למתלוננת אך אין בכך להעלות או להוריד ממהימנות גרסתה של המתלוננת, שכן מצפיה בסרטון אפשר להיווכח כי הנאשם והמתלוננת עמדו צמודים זה לזה, מרחק "נגיעה" ומשמעות הדבר כי רק שניהם יודעים מה נאמר ומה החזיק הנאשם בידו. העדה נמצאת במרחק ניכר מהם, כך גם על פי דבריה, מטבע הדברים היא אינה יכולה לשמוע את תוכן השיחה בין השניים וספק רב האם יכלה להבחין במה אחז הנאשם בידיו.

עדות הנאשם ועדי ההגנה

37. בחנתי את דמותו והתנהלותו של הנאשם ונתתי דעתי להסברים שסיפק, בניגוד לעדותיהם של המתלוננים, גרסת הנאשם, אינה אמינה או משכנעת, לוקה בחוסר הגיון מובנה ולא מצאתי כי היא ראויה לאמון.

בקליפת אגוז מספר דוגמאות להמחשה ובנקודת הרלבנטיות נתייחס גם לעדויות עדי ההגנה.

38. הנאשם סיפר כי ביום המקרה הגיע לבית המרקחת והיה עד לשיח בין המתלון ובין האחר וכמחווה לרצון טוב, התערב שכן סבר שיהיה בכך למנוע מהאחר המתנה מיותרת בתור. בהמשך, כך סיפר, המתלון נתן שירות לאחר ובזמן שצעד חזרה לעבר בית המרקחת עבר לידו ומבטם הצטלב ואז החל מקלל אותו, ללא סיבה הגיונית ורק משום שהיה עצבני. אך הנאשם התקשה להסביר מדוע אדם שאין לו היכרות מוקדמת עמו, יבחר מבין קהל האנשים שנכחו במקום לפתוח בריב דווקא איתו (עמ' 34 שורות 14-24). עוד יש לתהות, אם אכן אלו הם פני הדברים, מדוע לא מצא הנאשם לנכון לפנות לגורמים בכירים במקום ולהתלון על מעשיו של המתלון.

39. הנאשם גם טען כי לא איים על המתלון אלא ההפך הוא הנכון. המתלון סימן בידו כי יתקרב אליו, איים עליו בהתנהגותו וכן אמר לו "בוא". ובתגובה מתוך כעס ועצבים השיב בקללות, אך את הנוסח המדויק של הקללות, טען הנאשם כי אינו זוכר (עמ' 31 שורה 24, 29; עמ' 32 שורה 3, 6; עמ' 34 שורות 30; ת/1 שורה 22). הנאשם הוסיף וטען כי הוא לא הכה במחיצת הפלסטיק החוצצת בין נותני השירות לקהל הלקוחות בבית המרקחת. אלא שהצפייה בסרטונים מתוך פנים המקום ובשילוב העדויות מעידים ומוכיחים אחרת. הנאשם איבד עשתונות, התלהם והגיב באופן בריוני. הנאשם לא רק נראה חוזר לבית המרקחת ומחליף מילים עם המתלון, הוא גם מכה בידו המאוגרפת במחיצת הפלסטיק עד שנכחים במקום מצאו להתערב, ניסו להרגיעו ומשכו אותו בכוח לאחור. נכון כי בסרטונים אי אפשר לשמוע את חילופי המילים, אך תנועות הגוף של הנאשם, המכה שהנחית על מחיצת הפלסטיק והצורך בהרחקתו מן המקום, מלמדים על בריונות לשמה.

40. לא זו בלבד, בחקירה הנגדית הודה הנאשם גם הודה כי אמר למתלון "בוא החוצה" כפי שגם מסר לרס"ר קריטי והדברים תועדו במצלמות הגוף. והוא גם הודה כי הכוונה העומדת מאחורי אמרה מעין זו היא הרצון "לסגור חשבון" שלא בדרכי שלום ונועם. עסקין באיום, פשוטו כמשמעו.

41. הנאשם הגדיל וטען כי יש לזקוף לחובתה של המתלוננת את ההסלמה באירוע. שכן אלמלא הייתה יוצאת אחריו מהמקום, הוא כבר היה הולך לדרכו והדברים לא היו מרחיקים לכת (עמ' 36 שורות 14-15, שורות 22-23). בתוך כך טען הנאשם כפי שטען במשטרה כי זהותה של המתלוננת לא הייתה ידועה לו, כך גם לא ידע מהו תפקידה במקום או הקשר שלה למתלון ולא את הקשר לאירוע שהתרחש זמן קצר קודם. לטענתו, המתלוננת שמה לה למטרה "להוציא אותי מדעתי" (עמ' 32 שורה 1; שורה 24) ולכן ניגש אליה וביקש לברר את פשר מעשיה אך היא השיבה פניו ריקם. בהמשך סיפר כי הוריד את החולצה שעליה רשומים פרטים מזוהים ולבש אותה הפוך והסביר כי לא ידע מה המניע העומד מאחורי רצונה של המתלוננת לצלם את תמונתו וחשש כי היא עשויה לעשות לו "שיימינג" ובאופן שעלול לפגוע באביו אשר פרטיו כתובים על החולצה ובעסק שבבעלותו (עמ' 32 שורות 10-17; ת/1 שורות 32-37). לא התרשמתי.

42. בהנחה שלא עשה הנאשם מעשה פסול יש רק לתהות מדוע קיבל את הרושם לפיו המתלוננת, אותה אינו מכיר, עשויה להלבין את פניו ברשתות החברתיות ולעשות לו "שיימינג". ואם יש שמץ של אמת בטענה לפיה המתלון הוא זה שאיים עליו, הרי הדעת נותנת כי היה פונה לממונים עליו ולמצער היה מזעיק את המשטרה בעצמו או לכל הפחות היה מבקש להמתין עד להגעתם של השוטרים בכדי לנקות את עצמו מכל אשמה. אלא שהנאשם נראה

במצלמות כמי שמאוד ממחר לעזוב את המקום והוא לא רק הפך את חולצתו על מנת למנוע את הזיהוי בהמשך אלא גם קיפל את לוחיות הזיהוי של הקטנוע. וגם אם הייתי מקבלת את הטענה הדחוקה באשר לחשש מ"שיימינג", וכאמור אין בידי לקבלה, הרי אין בפי הנאשם הסבר ענייני לשינוי סימני הזיהוי של הקטנוע (עמ' 32 שורה 19-20).

43. טענת הנאשם לפיה לא ידע את הקשר של המתלוננת למקום היא לא רק מיתממת אלא עומדת בניגוד לדברים שמסר לרס"ר קריטי ואלו תועדו במצלמות הגוף לפיהם הוא פנה ביוזמתו למתלוננת ואמר לה "מה את רוצה להדליק פה את האש, מה את רוצה". משמעות הדברים היא אחת, הנאשם ידע כי המתלוננת ביקשה שיהיה בידיה תיעוד של האדם שלפני מספר רגעים איים על המתלונן.

44. נאמר את הברור מאליו. הנאשם איים גם איים על המתלונן והוא הבין כי עלול להסתבך בפלילים ולכן מיהר לעזוב את המקום תוך שהוא מבקש להסתיר את פרטיו ולמנוע את זיהויו כמבצע העבירה. וכאשר שמע כי הוזעקה למקום משטרה סבר כי יוכל למנוע את שיתוף הפעולה של המתלוננת עם גורמי אכיפת החוק אם יטיל עליה אימה. בהיותו מודע היטב לעובדה כי התנהגותו לאחר המקרה מסבכת אותו בביצוע העבירה ניסה הנאשם לתרץ את מעשיו בניסיון להרחיקו מביצוע העבירה, ולטעון כי רק ביקש לברר עם המתלוננת מדוע מצלמת את תמונתו. הניסיון לא צלח.

45. נמשך. הנאשם טען כי בשל תקלה טכנית במערכת ההתנעה הקשורה בחיפוש עשה שימוש במברג לצורך התנעה של הקטנוע וחלק ניכר בעדותו נסוב סביב סוגיה זו. נבהיר את הדברים. מברג אינו מסוג החפצים שמעצם טיבם אסורים בהחזקה, כגון סכין או אגרופן ולכן ההכרעה בשאלה לשם מה הוחזק המברג אינה הכרחית או נדרשת לבחינת אשמתו או חפותו של הנאשם. גם בהנחה שהמברג נועד להתנעה של הקטנוע וגם בהנחה כי אכן נעשה שימוש באותו היום לצורך זה, אין בכך לשלול האפשרות כי נעשה בו שימוש נוסף, כטענת המתלוננת, לצורך הטלת פחד ואימה.

46. ובנסיבות אלו, התעקשות הנאשם להסביר את סוגיית ייעודו של המברג והמטרה שלשמה הוחזק באמצעות מסמכים (נ/6 ו-נ/7) ועד הגנה מטעמו, גורעת ממהימנות גרסתו וזאת בלשון המעטה. לנוחות הקורא ומפאת חשיבותם של המסמכים נרחיב על תוכנם.

47. זו לשונו של מסמך נ/6: "שמי ליאור אדהנני ת.ז. 316581123. אני מכונאי אופנועים ולפני כשבועיים **התקשר** אלי עדי קריטי ואמר שהוא נתקע עם האופנוע שלו וביקש ממני לחלץ אותו. **הגעתי למקום** ובדקתי את האופנוע ומצאתי שיש תקלה בחיפוש של הרגלית ולא ניתן להניע את האופנוע. אמרתי לו שכדי להניע את האופנוע חייבים לתת מכה לחיפוש של הרגלית עם כל כלי מתכתי ורק כך אפשר להניע את האופנוע עד שיוחלף החלק הפגום. בתודה ליאור אדהנני וחתימה". המעיין במסמך כאמור ימצא כי בולט החוסר במועד ומקום עריכת המסמך.

48. לצד זאת הוצגה חשבונית מס קבלה מיום 29.11.2021 (5 ימים לאחר שהנאשם נחקר באזהרה) מאופנועי סרוסי בע"מ המעידה לכאורה על תשלום בעבור הזמנת חיפוש לקטנוע בעלות של 100 ₪ (נ/7).

49. הנאשם לא הרחיב הדיבור בחקירה הראשית ביחס ל-נ/6 וגם לא ביחס ל-נ/7 אך במענה לשאלות בית

המשפט מסר פרטים העומדים בסתירה מוחלטת לתוכן מסמך - נ/6 הן ביחס למועד והמקום בו נערך המסמך והן ביחס לנסיבות בהן נערך המסמך. ככל שהתקדמה החקירה בעניין זה תדירות השינויים הלכה וגברה וניכר כי הנאשם הסתבך בשקריו. כך טען הנאשם כי הוא **ניגש בעצמו למוסך** ושם פגש באדהנני (עמ' 38 שורה 30, 33, עמ' 29 שורה 2). והאחרון בדק מדוע האופנוע אינו מניע ומצא כי ישנה תקלה מכנית. הנאשם לא טען אפילו לא בחצי פה כי נתקע עם האופנוע ולצורך חילוץ התקשר לאדהנני. הנאשם מודע לכך שאין זה מקובל ונהוג לבקש ממכונאי רכב לקבל אסמכתא באשר למהות התקלה, וניכר הקושי להסביר מדוע פנה לאדהנני וביקש ממנו לערוך עבורו את המסמך. הנאשם גם התקשה לזכור את המועד המדויק בו נערך, האם עובר לאירוע מושא כתב האישום או שמא נערך המסמך לאחר הגשת כתב האישום. ומכיוון שהנאשם לא ידע להשיב על שאלות בעניין זה, הוא מצא לבקש מאביו אשר ישב בספסל האחורי עזרה בריענון הזיכרון באשר לפרטים אלו. כל זאת עשה הנאשם בזמן שהוא עומד ומעיד בשבועה בבית המשפט (עמ' 38 שורה 29-30) ואביו מצא להעיר הערות שנועדו לחלץ את הנאשם מאמירת שקר עד כי בית המשפט אסר עליו להמשיך ולהתערב בעדות (עמ' 39 שורה 17).

50. התשובות שסיפק הנאשם בהקשר ל-נ/6 מלמדות כי האמת אינה נר לרגליו, צרמו לאוזני בית המשפט וגם לאוזני בא כוחו. האחרון ביקש להתיר שאלות בעניין זה בטענה כי הנאשם "התבלבל" ויש להבהיר את הטעון לטעמו הבהרה. בקשה זו נדחתה מכיוון שבית המשפט לא התרשם כי התשובות שמסר הנאשם נובעות מבלבול (עמ' 39 שורות 32-27), אלא ששקרים מעצם טיבם סופם להתגלות.

51. אדהנני העיד בבית המשפט כי הוא אכן ערך את נ/6 אך לאחר שנשמעה עדותו לא נותר עוד ספק בליבי כי הנאשם אמר דברי שקר. העד חזר על עיקרי הדברים המפורטים במסמך, בתוך כך מסר כי הנאשם נתקע עם הקטנוע לאחר שנתקל בבעיה מכנית והוא הגיע לחלצו מבלי שגבה תשלום, אך זיכרונו בגד בו והוא לא ידע לומר מתי בוצע החילוץ ומאיפה. העד גם לא זכר את המועד בו כתב לנאשם את המסמך אך ידע לומר כי הנאשם פנה אליו **בשיחה טלפונית** וביקש כי יכתוב עבורו את הדברים. אדהנני גילה את דעתו כי עצם הבקשה לעריכת מסמך מעין זה היא חריגה ביותר, אך מכיוון שיש בכוונתו לפתוח בעתיד עסק עצמאי בתחום מכונאות רכב, הוא לא ביקש לברר עם הנאשם מה עומד מאחורי הצורך במכתב שכזה ונעתר לה וללא היסוס, כמו גם לבקשה כי יתייצב בבית המשפט לעדות. אגב, ביום 6.10.22 נמסר כי הנאשם זימן את אדהנני לעדות אך מכיוון שנתקל בבעיה אישית הוא לא התייצב (עמ' 43 שורות 4-5) בעוד שהעד סיפר כי אביו של הנאשם הוא אשר הזמינו לעדות (עמ' 45 שורות 30-27).

52. ההגנה בסיכומיה טענה כי הנאשם סובל מבעיות קשב וריכוז (לא הוצגו מסמכים) ולכן סיפק תשובות מבולבלות ולא מדויקות ביחס למועד בו נערך המסמך - נ/6. כמו כן הצהיר בא כוח הנאשם כי קיבל לידי את המסמך עוד בהליכי המעצר. אינני מטילה דופי ולו לרגע בהצהרת בא כוח הנאשם אך אין בכך לשנות את העובדה כי ישנו פער בולט בין עדות הנאשם ובין עדותו של עד ההגנה והעובדה כי האחרון העיד על עצם עריכת המסמך אין בה כדי ללמד על אמיתות תוכנו.

53. מעבר לדרוש. אם אכן היה ממש בטענה באשר לקיומה של תקלה טכנית בקטנוע עובר לאירוע מושא כתב האישום ואם אכן היה ביכולתו של אדהנני לצדד בטענה זו של הנאשם, ואם אכן הוזמן חישן, הרי יש רק לתהות מדוע הנאשם הסתפק באמירה כללית בדבר תקלה ולא פעל להבאת ראיות אלו במפגש הראשוני עם השוטרים ולמצער במסגרת חקירתו באזהרה.

54. הימנעותו של הנאשם מהבאת ראיות שהן לכאורה לטובתו ונמצאות בהישג ידו בהזדמנות הראשונה, דהיינו, במפגש הראשוני עם השוטרים ולמצער בחקירתו באזהרה, ללא מתן הסבר סביר ומניח את הדעת, והצגתם בשלב זה של ההליך פועלת לחובתו ויוצרת חשש כבד ביחס לאמיתות תוכנם של המסמכים, והתנהלות הנאשם מלמדת כי לא עוד בחשש עסקינן.

55. והרבה מעבר לדרוש, גם בהנחה כי אכן הייתה תקלה באופנוע והנאשם עשה שימוש במברג לצורך התנעתו, השאלה העומדת על הפרק כאמור היא האם נעשה שימוש נוסף במברג, כטענת המתלוננת, לצורך המחשה והעצמת האיום המילולי. לשם כך, נתעכב על האופן בו מצא הנאשם לתאר את אופן התנעת הקטנוע הן בעדות לפניו והן בפני רס"ר קריטי (ת/7). הלה תיאר אקט קצר ביותר של שניה אולי שניות בודדות בהם הוציא את המברג מכיס שנמצא בצד ימין של הקטנוע, התכופף והיכה ברגלית בכדי להתניע ואת המברג החזיר מיד למקומו (עמ' 35 שורות 19-20). לצד זאת, הדגיש הנאשם בעדות לפניו כי בזמן שניגש אל המתלוננת הוא לא אחז במברג וממילא לא איים עליה באמצעותו (עמ' 35 שורה 23) והוא גם הפנה לסרטון.

56. בסרטון אמנם אי אפשר לראות מה אוחז הנאשם בידו אך אין בכך להועיל ולסייע להגנתו. הרי הנאשם בחקירתו באזהרה הודה גם הודה כי ניגש אל המתלוננת משום ששמע כי המשטרה בדרכה למקום והוא גם הודה שהתקרב אליה בעודו מחזיק את המברג בידו (ת/1 55-60, שורה 69), וזאת באופן התואם לתיאור שמסרה המתלוננת. הבדל המהותי זה בין הגרסאות הסביר הנאשם בטעות ובבלבול מצד החוקרת במשטרה (עמ' 37 שורות 23-32; עמ' 38 שורות 1-3) אבל בחתימת ידו אישר הנאשם את האמור בהודעה במשטרה והוא גם לא העלה כל טענה ביחס לנסיבות גביית ההודעה, לא במענה לכתב האישום ולא בחקירתו הראשית. עיון בחקירת הנאשם באזהרה אל מול עדותו בפני מגלה כי ההבדל נובע משום שבשלב זה של החקירה טרם הוטחו בפניו של הנאשם הסרטונים והוא לא ידע שבאלו אי אפשר להבחין במה מחזיק בידו.

57. בבחינת למעלה מן הצורך, גם אם אניח לצורך העניין ולטובתו של הנאשם כי החוקרת אכן התבלבלה, ואיני סבורה כי כך הדבר, טענת הנאשם לפיה מדובר בסיפור בדים אותו המציאה המתלוננת מסיבה שאינה ידועה אולי מכיוון שרצתה לעזור למתלונן (עמ' 35 שורות 22-29), מרחיקת לכת ואינה מתיישבת עם שורת היגיון והשכל הישר. בפרט כאשר מובאים בחשבון הקשיים הנלווים להליך משפטי החל בהגשת תלונה וכלה במסירת עדות בבית המשפט. נזכיר אין היכרות מוקדמת בין הנאשם ובין המתלוננת ולאחרונה אין כל אינטרס של ממש להרע לנאשם.

58. אין זה סביר בעיני כי המתלוננת במהלך אירוע קצר ובזמן שהיא עומדת מאחורי הנאשם היא תצליח להבחין בצבע המברג בו השתמש למשך שניה או שתיים לצורך התנעת הקטנוע ואז החליטה במודע להשתמש דווקא בנתון זה כדי לקדם סיפור מרושע שמטרתו להפליל את הנאשם, על לא עוול בכפו. וחשוב מכך וזה העיקר, טענה זו, אינה מתיישבת עם הרושם שהותירה בי עדות המתלוננת. זו לא ביקשה להפריז או להעצים את שאירוע, מבלי להשחיר את פניו של הנאשם -אלא שתיארה את האירוע כהווייתו - מעשה שארך שניות בודדות, כאשר הנאשם התקרב לעברה ובשקט ואיים עליה בעודו אוחז במברג. וממילא המתלוננת חסרת אינטרס לפגוע או להעליל על הנאשם.

59. נותר איפוא להתייחס לעדותו של אקושטי. העד לכאורה נורמטיבי אך הוא אינו בבחינת עד אובייקטיבי ומכיר את הנאשם מזה שנים רבות. העד לא נחקר במשטרה והציג את גרסתו בפעם הראשונה מעל לדוכן העדים.

למותר לציין כי ערכה ומשקלה הראייתית של עדות הנמסרת בחלוף זמן הוא מועט בשל החשד המתעורר באופן טבעי באשר לאמינות תוכנה, כל עוד אין בפני העד הסבר משכנע ומניח את הדעת באשר לטעמים שבעטים נמנע ממסירת העדות במשטרה. וכפי שנראה להלן, כאלו אין בנמצא.

60. אקושטי העיד כי נכח ביום המקרה מחוץ למקום וכאשר הוצג בפניו סרטון מצלמות האבטחה, מיד זיהה את עצמו. אבל אין בדל של ראייה שתומכת בזיהוי זה, לא בראיות התביעה, ולא בראיות ההגנה וגם לא בראיות חיצוניות. ונזכיר איכות הסרטון רחוקה מלהיות מיטבית. לדבריו, הוא לא ידע כי עדותו נדרשת או הכרחית לקידום החקירה ובירור האמת, על אף שפגש בנאשם מספר פעמים בשנה האחרונה והם שוחחו אודות שהתרחש (עמ' 42 שורה 4-7). כן סיפר כי כשבועיים או שלושה עובר לדיון פנה אליו הנאשם וביקש כי יעיד בבית המשפט והוא לא היסס להתייצב לימינו.

61. למרבה ההפתעה, חרף חלוף הזמן, זיכרוננו של אקושטי לא נפגע, אבל רק ביחס לפרטים שיכולים לשמש לטובתו של הנאשם. כך ידע לתאר כי הבחין בנאשם יוצא מהמקום ובהמולה של מספר עובדים, כאשר אחת מהם החלה לצלם את הנאשם, דיברה אליו בחוסר כבוד, בעוד שהנאשם ניסה לברר מדוע היא מצלמת אותו. והוא גם ידע לספר כי תוך כדי מעשים אלו הפך הנאשם את החולצה שלבש משום שמופיעים עליו פרטי העסק בו עובד והוא גם הדגיש כי לא ראה את הנאשם מחזיק במברג ולא שמע איומים (עמ' 40 24-25; עמ' 41 שורות 1-12). אבל ביחס לפרטים נוספים שעשויים לשמש לחובת הנאשם, לדוגמא כמה פעמים ניגשה המתלוננת לנאשם, והאם הייתה מעורבות של המשטרה, ניכר כי זיכרוננו נשחק (עמ' 41 שורות 31-32; עמ' 42 שורה 16).

62. לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשם לא מסר במשטרה את שמו של אקושטי כמי שיכול לתמוך בטענתו, הוא גם לא מסר את שמו במענה לכתב האישום והוא גם לא מסר את שמו בעדותו בבית המשפט. למעשה הנאשם לא מסר ולו פרט אחד שניתן לאמת בעניין זה וממילא הוא לא זיהה את העד בסרטון מצלמות האבטחה מחוץ למקום. והרי איזה פלא, עד הגנה צץ לו, ברגע האחרון ולאחר כמעט שנה לאחר האירוע, עד שלכאורה נכח במקום והוא גם יכול לתאר את אופן התרחשות האירוע, אבל רק את הפרטים הפועלים לכאורה לזכותו של הנאשם.

63. בעניין זה טענה ההגנה בסיכומיה כי נפל פגם בחקירה המשטרית שכן לא נעשה ניסיון לאתר עדים נוספים ובהם אקושטי. טענה זו יש לדחות בשתי ידיים. חזקה על הנאשם שטוען לחפותו כי היה פועל למסור לגורמי האכיפה את הפרטים של עדים שיכלו היו לאשש את גרסתו ולתרום לגילוי האמת. אין הסבר ממשי מדוע לא מסר הנאשם למשטרה את שמו של אקושטי כמי שלכאורה היה עד ראייה לאירוע, פשוט משום שבחקירה הראשית הוא לא נשאל דבר בעניין זה, וגם לכך אין הסבר מניח את הדעת.

64. הימנעות הנאשם במודע מחשיפת פרט מהותי שכזה ובהעדר אפשרות לאמת הפרטים בראיות התביעה או בראיות חיצוניות אחרות, פועלת לחובתו ובנסיבות העניין מובילה למסקנה לפיה העד הגיע במטרה מוצהרת ואפשר שגם מתואמת לתמוך בגרסתו של הנאשם וקיים חשש ממשי ביחס לאמינות גרסתו לפיה נכח במועד ובמקום בו התרחש האירוע.

65. יתרה מזאת התרשמתי כי הנאשם נקט בדפוס פעולה של טשטוש והסתרה שנבעו מתחושות אשר וניסיון

להתנתק ולהתרחק ממעשי העבירה, בניסיון למנוע את גילוי השקר. כך בחר סמוך למקרה להפוך את חולצתו וללבוש אותה הפוך למנוע את זיהויו, כך פעל כאשר קיפל את לוחיות הזיהוי של הרכב ובאופן דומה מצא להציג בפני בית המשפט ראיות ועדי הגנה שאמינותם, אם להתנסח בעדינות, מוטלת בספק.

66. בבחינת למעלה מן הצורך אומר כי גם בהנחה והייתי מקבלת את עדותו של אקשוטי במלואה וקובעת כי הוא נכח במקום ובזמן האירוע, וכאמור אינני סבורה כך, הרי שאין בעדותו לכרסם בתשתית הראייתית המוצקה שהציגה המאשימה. נזכיר, גם אליבא הנאשם, השיחה בינו ובין המתלוננת התנהלה ביחידות כאשר בין השניים קרבה פיזית והם צמודים זה לזה, ורק שניהם יכולים להעיד על שנאמר ועל מה אחז הנאשם בידו.

67. לנוכח המקובץ, מצאתי את גרסתו של הנאשם מופרכת ושקרית ואפשר היה להוסיף ולהרחיב אודות היבטים נוספים, לרבות האופן המתלהם בו בחר להתנהג כאשר השוטרים ביקשו לעכבו לתחנה, או מעורבות אחיו אשר הגיע למקום בניסיון לפשר בינו ובין המתלוננת, אך די באמור לעיל להמחיש מדוע אין עדותו אינה ראויה לאמון ומדוע יש להעדיף באופן מובהק את עדויותיהם של המתלוננים. התרשמותי השלילית מעדות הנאשם ומעדי ההגנה מהווה נדבך נוסף ומשלימה את המארג הראייתי המוכיח את אשמתו.

68. טרם סיום. בחנתי את טענת ההגנה באשר לקיומו של מחדל חקירה, בכל הנוגע לאופן הטיפול בסרטון המקור המתעד את שהתרחש מחוץ למקום, אך אין בידי לקבלה. כידוע מחדלי חקירה מהם זכאי נאשם להיבנות הם בגדר רשימה מוגבלת, שעיקרם אי נקיטת פעולות חקירה הכרחיות ומתבקשות שתוצאותיהם היו עשויות להטיל ספק במארג הראייתי המוצק הפועל לחובתו של הנאשם.

69. אין חולק כי הסרטון המקורי אינו חלק מהראיות שהוצגו בפני בית המשפט, וגם אין חולק כי הראייה שהוצגה במקומו, סרטון שצולם מתוך מסך מחשב באמצעות טלפון נייד אינו באיכות מיטבית או אופטימלית. נכון כי אין חובה על המאשימה להציג את הראייה המקסימלית אלא את הראייה המספקת אך היה בנסיבות העניין ראוי שהמאשימה תספק הסבר כלשהו, למחדל זה, לו טענה ההגנה. עם זאת, בסופו של דבר לא מצאתי כי העדרו של סרטון המקור או ההסבר החסר בהקשר זה גרם לחסר ראיתי ואין בכך להביא לזיכויו של הנאשם. אסביר.

70. גם בהנחה כי סרטון המקור היה מוצג כראייה ולמצער הסרטון שצולם מתוך מסך המחשב היה באיכות טובה יותר, לא היה בכך לקדם ולסייע בבירור הסוגיה שבמחלוקת. שכן מפאת זווית הצילום, המרחק ממנו צולם הסרטון, גודל המברג והקרבה הפיזית בין הנאשם ובין המתלוננת, הרי שיותר מסביר להניח שלא היה ניתן לראות מה אוחז הנאשם בידו. דברים אלו נכונים בפרט לנוכח הראיות שהובאו מעלה ובדגש על גרסת הנאשם אשר הודה בחקירה הראשונה כי התקרב אל המתלוננת בעודו אוחז במברג.

71. ואזכיר כי בחינת השפעת המחדלים פרטנית היא- לפי נסיבותיו של כל מקרה לגופו. קרי, האם הגנתו של הנאשם קופחה באופן מהותי לנוכח המחדל, התשתית הראייתית והספק אותו ניסה הנאשם לעורר. במקרה דנן, המארג הראייתי שהציגה המאשימה מבוסס ומוצק דיו כמפורט לעיל ואין בטענה ביחס למחדל חקירה כדי לשנות ממסקנה זו.

המאשימה עמדה בנטל הוכחת אשמתו של הנאשם במיוחס לו ואני מרשיעה אותו בעבירות המפורטות ברישא הכרעת הדין.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.